

е важно да се научи и разреши проблема и на „другия“. Да се търси и намери хармонията е единственият и основен гарант за мир. Пресата също не остава безразлична, макар да поднася фактите по свой начин.

Ромите (ерлии) от България винаги са се стремили и се стремят вече заедно с ромите кардариши** да подържат едно ниво на културно и пълноценно общуване с другите.

Много пъти се писала и преписвала ромската азбука, много пъти се написвала историята на ромите (фолклора, приказките, хумора), но винаги всичко това потъвало по неведоми пътища в неизвестност. Може да се каже, че почти не е имало в България политика, която искрено, мъдро и държавнически да поддържа развитието на ромската култура и изкуство, и от този бистър извор да черпи и да трупа блага за цялата държава, а и за всеки човек поотделно в страната. След 1944 г., когато ромите имат представител в Народното Събрание (Шакир Пашов) се развива завидна дейност чрез създадените „културни ромски центрове“ в големите градове в страната. Дейността не засягала изучаването на ромския майчин език и след преименуването тази дейност затихна. Водещо звено беше създаденият театър „Рома“ в София с директор Мануш Романо. И до днес театъра не може да се възстанови поради редица обективни и субективни причини, с нищо неоправдани.

Ромска преса в България:

Имаме исторически данни, че ромски вестници са се издавали макар и не периодично още от 1916 година.

Може с достоверност да се отрази периода от 1934 г до 1988 г.

По-популярните заглавия на вестници -издания на ромите са:

1. Вестник „Тербие“ (Ред, Дисциплина) и в., „Романо сеси“ (Ромски Глас“) 1934-1945 г. Шакир Пашов е основател, издател и гл. редактор.
2. „Нево дром“ (Нов път). Сульо Метков е основател, издател, гл. редактор. Излиза няколко поредни години. След основаването на ОФ, вестникът е иззет, и той е уволnen от поста гл. редактор. Името на вестника остава само на български език.
3. В. „Нов път“ до 1988 г. БКП-ОФ- издател, Стоянка Соколова - гл. редактор

След 1989 г.

4. Сп. „О рома“ (Циганите), ОРС (Обединен ромски съюз) - издател, Васил Чапразов - гл. редактор, стига до 4-ти брой и спира излизането си поради липса на финанси.